

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 70. Sylvii Antoniani Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. frui curabat; qui etiam Romæ die de-
 A. C. 1603. cima quarta Junii Vir æterna memoria
 dignissimus mortalitatem exiit.

§. LXX.

Sylvii Antoniani Cardinalis extru-

*Ciacon. in
 vit. Clem.
 VIII. t. 4.
 Maracc.
 Purp.
 Marian.
 Attichy Hist.
 Card. Jan.
 Nic. Pynac. x.*

Hunc pari fato sequebatur Sylvius An-
 tonianus communi bono Romæ An-
 no reparatæ salutis millesimo quingentesimo
 quadragésimo die ultima Decembris felici omine natus; ejus quædam
 Mater in somnio audire sibi videbatur, se puerum parituram, qui par-
 tibus solatio, Ecclesiæ ornamento, omnibusque virtutum exemplo futurus esset: ne-
 inane erat hoc vaticinium; a tenet enim annis pietatis studio addictissimus
 nondum expleto decimo ætatis suæ annis in humanioribus non solum disciplinis
 sed præcipue literis græcis, arte poetica & Musica tantum profecit, ut carminibus
 suis ex tempore recitatis, aliis ingenii momenti sibi Cardinalium, aliorumque
 Principum favorem conciliaret unde a Pio IV. cujus adhuc Cardinalis
 laudes extemporaneo carmine ad hæc præcipue
 ram olim canebat, Romam accersitus inter
 Palatii Pontificii familiares cooperatur, postea
 Carolo Borromæo Cardinali Magister, & latinarum
 epistolarum a secretis tribuitur, quocum etiam
 Medic

Mediolanensis Archipræsul nominatus Sæc. XVII.
 est, Mediolanum profectus ibidem acta A. C. 1603.
 Diæcesanæ Synodi conscripsit. Ro-
 mam iterum a Papa vocatus literas ele-
 gantiores in publica Academia trade-
 bat, postea sese totum Theologiæ stu-
 diis, Sanctorumque Patrum Lectioni
 sacrabat, quem paulopost Pio V. man-
 dante Sacrum Cardinalium Collegium
 sibi a secretis elegit, quo munere per
 annos quatuor supra viginti constantia
 prorsus singulari, diligentia ac fide illi-
 bata fungebatur. Demum a Gregorio
 XIII. Sixto V. & Gregorio XIV. variis,
 iisque perquam honorificis muneribus
 præficietur, in omnibus sese pietate,
 innocentia, sobrietate ac prudentia pror-
 sus eximium exhibens. Tandem a Cle-
 mente VIII. Pontificii Cubiculi Præfe-
 ctura, arcanarum literarum munere,
 ac Vaticanæ Ecclesiæ Canonicatu de-
 coratus est, ubi non Ecclesiæ, sed suis
 stipendiis militasse videtur, eo quod fer-
 me totum, quod ex quotidianis distri-
 butionibus perceperat, in pauperes &
 ædes Sacras profunderet: Oblatam in-
 super Papiensem Infulam, commissi
 gregis rationem Deo reddere veritus
 recusabat, Abbatiam vero sibi a Cle-
 mente delatam ea lege acceptabat, ut
 illam sumptibus suas facultates exce-
 dentibus instauraret, ornaretque, ob
Hist. Eccles. Tom. LIII. Cc quam

Miræus
Script. Sac.
XVII.

Sæc. XVII. quam prodigalitem a quodam amico
 A. C. 1603. reprehensus respondit: *nomine memini
 hilarem datorem a Deo diligi: Sacerdotibus
 nobis creduntur, non quo locupletemur, sed
 quo Ecclesiasticorum bonorum dispensatores
 simus, quæ partim Ecclesie, partim pau-
 peres sibi vendicant: Demum anno Do-
 mini millesimo quingentesimo nonage-
 simo sexto die tertia Martii Cardinalis
 tit. S. Salvatoris in Lauro renuntiatus
 Confessarii sui preces, Deique operam
 profusis lacrimis implorabat, ne collata
 Purpura suæ salutis noceret, cum, ut
 ajebat, ad dignitates elati ruinæ proximi
 sint: Eapropter ab illo tempore imper-
 fectus adhuc humilitatem, necnon victum
 ac vestitus parsimoniam colebat, num-
 mos in pauperes & loca Sacra libera-
 lissime effundens. Romanum quoque
 populum Tyberis inundatione afflictum
 pio subsidio recreabat, totoque illo an-
 no nil nisi paululum carnis vervecinae
 & jusculum, pyrumque coctum sua
 mensæ apponi patiebatur, ut omnia
 pecuniam in miseros abundantius ero-
 gare posset: Munera tamen quævis, et
 tiam honesto titulo oblata semper con-
 stantissime respuit, sibi soli austerus, er-
 ga omnes vero munificus, charitatis
 fervens, officiosus, & liberalis præce-
 pte erga Religiosos. Insuper præter
 singularem in Deiparam Virginem re-
 morem*

morem ac pietatem, perpetuo Virginitatem, ac conscientiae nitorem tam fedulo coluit, ut nullius unquam lethalis culpae sibi conscius esset. Annum denique agens aetatis suae sexagesimum tertium mortis horam praesentens, Sacellum ac tumulum sibi parabat, & mense Julio lethali morbo correptus, atque ad vitae exitum se comparans omnia sua bona pauperibus testamento reliquit, demum Pontificia Benedictione munus die decima quinta Augusti Beatae Virgini in caelos assumptae Sacra, uti optaverat, in Domino obdormivit, sepultus in aede Virginis Deiparae in Vallicella, nullo, uti caverat, Epitaphio nobilitatus.

Saec. XVII.
A. C. 1603.

§. LXXI.

Hujus Cardinalis Scripta.

A deo excultum in omni arte ingenium, defaecatumque judicium Silvius gerebat, ut ejus aetate Roma neminem se doctiorem, magisque eruditum numeraret: Praeterquam enim, quod tersae latinitatis, limataeque dictionis stylique nitidissimi praestantia celebris esset, tanta etiam ingenii ac memoriae felicitate, necnon judicii soliditate praepollebat, ut intra paucas horas integrum literarum acervum pluresque lucubra-

*Posssev. ap. parat.
Bentivol.
mem. c. 7.*